

Charakterystyka spektrum zaburzeń autystycznych - diagnoza różnicowa - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Charakterystyka spektrum zaburzeń autystycznych - diagnoza różnicowa
Kod przedmiotu	05.6-WP-EA-CSA
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Edukacja i rehabilitacja osób z autyzmem oraz zespołem Aspergera
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	podyplomowe
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2017/2018

Informacje o przedmiocie	
Semestr	1
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Jolanta Lipińska-Lokś

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	-	-	10 (w tym jako e-learning)	0,67 (w tym jako e-learning)	Egzamin
Ćwiczenia	-	-	5 (w tym jako e-learning)	0,33 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Przedstawienie istoty spektrum zaburzeń autystycznych i ich klasyfikacji oraz uwarunkowań. Ukazanie kryteriów diagnostycznych autyzmu, zespołu Aspergera (ICD-10, DSM-IV i zmian w DSM-5). Przedstawienie trudności funkcjonowania osób z ASD. Ukazanie skali problemu ASD i rozwoju zainteresowania się nim.

Wymagania wstępne

Brak wymagań wstępnych

Zakres tematyczny

WYKŁADY: Autystyczne spektrum zaburzeń, autyzm, autyzm atypowy, zespół Aspergera, całościowe zaburzenia rozwojowe – ustalenia terminologiczne. Istota zaburzeń. Klasyfikacja zaburzeń. Kryteria diagnostyczne (ICD-10, DSM-IV, DSM-5). Diagnoza różnicowa zaburzeń ze spektrum autyzmu (Autyzm – zespół Aspergera). Patogeneza spektrum zaburzeń autystycznych (podejście genetyczne, podejście środowiskowe, podejście syntetyzujące). Teoria umysłu i jej zaburzenia w autyzmie.

ĆWICZENIA: Rys historyczny badań nad autyzmem. Epidemiologia autyzmu. Typologia osób z autyzmem, charakterystyka ich funkcjonowania i problemów. Zespół Sawanta. Proces diagnostyczny, możliwości i ograniczenia w diagnozie ASD. Autyzm a niepełnosprawność intelektualna.

Metody kształcenia

Wykłady: wykład tradycyjny, wykład konwersatoryjny, pokaz

Ćwiczenia: dyskusja, praca w grupach, pokaz

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna i rozumie normy rozwojowe w cyklu życia człowieka, przyczyny zaburzeń rozwojowych, w tym spektrum zaburzeń autystycznych, a także ich przejawy w poszczególnych sferach funkcjonowania	EA_W02	- egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne - praca pisemna	- Wykład - Ćwiczenia
Student zna i rozumie trudności w funkcjonowaniu osób z autyzmem, zespołem Aspergera ujawniające się w sferach rozwojowych, skutkujące problemami funkcjonowania w różnych środowiskach wychowawczych: rodzinie, przedszkolu, szkole, grupie rówieśniczej, środowisku lokalnym oraz metody rozpoznawania tych trudności i problemów	EA_W03	- egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne - praca pisemna	- Wykład - Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi analizować, interpretować, krytycznie oceniać różne stanowiska teoretyczne w diagnozie ASD, w różnicowaniu zaburzeń ze spektrum autyzmu, pod kątem diagnozy osób służącej tworzeniu odpowiednich warunków sprzyjających rozwojowi, edukacji i terapii dzieci z ASD	EA_U01	- egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne - praca pisemna	- Wykład - Ćwiczenia
Student jest gotów do ciągłego zawodowego dokształcania się i rozwoju osobistego, dokonywania samooceny własnych kompetencji (diagnostycznych, opiekuńczych, wychowawczo-dydaktycznych, rewalidacyjnych, terapeutycznych) i ich doskonalenia w sytuacji zmian zachodzących w obszarze diagnozy ASD	EA_K01	- egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne - praca pisemna	- Wykład - Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Zaliczenie wykładów: egzamin pisemny z problematyki wykładów. Kryteria ocen: 3.0 (70%); 4.0 (80%); 5.0 (90%)

Zaliczenie z ćwiczeń: Praca pisemna. Aktywny udział w konwersacji

Ocena ostateczna: Ocen z kolokwium z treści wykładu

Literatura podstawowa

1. Chrzanowska I., Pedagogika specjalna. Od tradycji do współczesności, Kraków 2015.
2. Kruk-Lasocka J., Autyzm czy nie autyzm. Problemy diagnozy i terapii pedagogicznej małych dzieci, Wrocław 1999.
3. Pisula E., Autyzm. Przyczyny, symptomy, terapia, Gdańsk 2010.
4. Podobnie postępuj w przypadku kolejnych pozycji bibliograficznych literatury podstawowej wciskając [Enter]. Pamiętaj o kolejności: autor, tytuł, wydawnictwo, miejsce, rok wydania! Przed wciśnięciem [Enter] skasuj ukryty tekst: „Podobnie ...”. Winczura B., Dziecko z autyzmem. Terapia deficytów poznawczych a teoria umysłu, Kraków 2008.
5. First M.B., DSM-5, Diagnostyka różnicowa, Wrocław 2016.

Literatura uzupełniająca

1. Autyzm. Na granicy poznania, red. B. Winczura, Kraków 2009.
2. Dzieci z zaburzeniami łączonymi. Trudne ścieżki rozwoju, red. B. Winczura, Kraków 2012.
3. Jaklewicz H., Autyzm wczesnodziecięcy – diagnoza, przebieg, leczenie, Gdańsk 1993.
4. Pisula E., Autyzm. Od badań mózgu do praktyki psychologicznej, Sopot 2012.
5. Rudzińska-Rogoża A., Lipińska-Lokś J., Osoba autystyczna w rodzinie i środowisku lokalnym. Doświadczenia lubuskie, Zielona Góra 2010.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Jarosław Bąbka, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 21-09-2017 17:06)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ